

Estimats:

No estigueu enfadats, us ho demano; no haver escrit no vol dir no haver pensat en vosaltres, ni parlat de vosaltres. Les orelles us hauran xiulat manta vegada.

L'arribada va ser apoteosica. A l'aeroport, tota la família Artís (Tísner, nebots, fills i cunyats) i les parelles Ferrer, Zina-Ursul, Magdalena, etc. I també una arribada suada. No us podeu imaginar com em feien nosa les samarretes, els sueters i l'abric. Els regals van fer sensació. La Graziel·la no se'n sabia avenir. Va encantar-la el joc de núvia. Cada vegada que vé algú a casa se'ls ha d'ensenyar el regal de la tieta i padrins.

Els discs han estat una commoció. El dissabte passat, a migdia, van passar els del Raimon per Radio Universitat, traduint la lletra i fent comentaris sobre l'autor-interpret. Sortira un article sobre ell a la revista de la Universitat i voldríem saber la seva adreça i li envariéem.

Ja s'apropa la data del casament. La Graziel·la juga a la loteria i dau que si li tocava, enviaria els diners per als passatges dels oncles i cosins de Sant Cugat perquè fossin a Tlacopac el dia 23 de maig.

Del viatge nostre a Catalunya no se'n parla. El Tísner està més moix que mai. Resulta que el 5 de desembre, o sigui cinc dies després d'haver sortit jo de Mexic, els Barbachano van suprimir el departament de producció per "incosteable". Ja sabeu que tenien una divisió de "zánganos" i van preferir indemnitzar-los a seguir mantenint-los. Això vol dir que des d'aquella data el Tísner va quedar-se sense feina. Es a dir, feina ja en tenia, però li faltaven els diners per comprar material necessari i per llogar un local. Ell i l'Arcadi van parlar de la possibilitat de treballar junts, però el Tísner no ho veu prou clar: per la doble vida que porta l'Arcadi, perquè està segur que en la construcció de l'estudi també hi ha capital de la mosca i també d'ell, és clar. Bé: al final s'ha reunit en consell la família Artís Mercadet i s'ha decidit que no es fes la societat, ja que és més important mantenir l'afecte i la unió existents i no pas veure arribar un dia en que sobrevinguessin dificultats i tot se'n anés en orris. Si l'Arcadi demana consell o sol·licita feina del Tísner, ell ho farà cobrant el que sigui just i ja. Entretant, van passant els dies, les setmanes i els mesos i el més calent és a l'aiguera. El famós viatge al Japó s'ha convertit en l'execució de 139 pintures estil Maria Isabel per a decorar el vaixell que, enlloc d'anar de Mazatlán al Japó, farà el recorregut de La Paz a Mazatlán i viceversa fent de ferry-boat. I així estem. S'ha posat a fer story-boards per en Kroupensky (per tal de tenir diners per al material de les pintures dites) però aquest ximple ja fa un mes i mig que no paga (ja li deu 5.000 pesos) i el pobre Tísner va com boig. Us asseguro que donaria deu anys de vida per tal que això s'arreglés i que el Tísner pogués fer el mateix viatge que jo vaig fer. Estic segura que si el podia realitzar, de qualsevol manera ens n'aniríem. En fi: el temps decidirà.

Ja endevineu perquè no us escrivia. Volia donar-vos bones noves, però per més que deixo passar dies i dies no arriben. Espero escriure ben aviat una carta més optimista.

Res més. Unes abraçades fortíssimes de tots.

Louise

Tots els cosinets van estar contentíssims de veure, encara que només fos en transparencies, els cosinets de Catalunya. Van quedar fantàstiques. Les que vaig treure de Sant Cugat nevant i les del vostre pis també.

Louise

No podem fer intercanvi d'ametlles torrades amb "diaixos" o el q. vulguem. No us podem pensar com les trobo a faltar. Especialment les de la tendeta verda!

La Marta Dutreux vindria cap aci al juny, donem-li
per favor, un exemplar de la biografia d'el carucci
i de "l'ombra de l'atzavara". Ens agradaria
moltíssim tenir-les. I el text del que va

din Canles, foldarla en la repre-
sentació del "Seny i Amor"!

UAB

Universitat Autònoma de Barcelona
Biblioteca d'Humanitats